

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XIX. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

Omnes lucro ducimur : majus isto curare non potes.

DOMIN. XIX. POST PENTEC.

Parabola servi, cui Dominus omnino debitum dimisit.

1. **A**ssimilatum est regnum cælorum homini Regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis, Matt 18. Servus es: multa debes ob peccata. Reddenda est ratio Deo nihil ignoranti, justissimo Judici. Quo animo stabis ante Judicem? oblatu est ei unus, qui debebat decem millia talenta. Tu es ille. Nullum est debitum peccato majus. In quantum hoc cumulasti! Cum autem non haberet, unde redderet. Quid habes, unde satisfacias? nisi ab eo accipias, cui satisfacere debes. Quid hinc timere non debebis? quid sperare poteris? iussit eum Dominus ejus vendari. Amittis enim per peccatum libertatem, & servus es peccati. O dura servitus!

2. Procedens autem servus ille, orabat eum, dicens: patientiam habe in me. O quoties, Domine, etiam cum leviter petente patientiam habuisti? In finitæ tuæ patientiæ debeo, quod non extrema patior. Misericordia Domini, quod non sum consumptus. Thre. 3. Momento, quo peccârunt, prostrati

sunt Angeli: quid minus merebar? *Et omnia reddam tibi.* Sed de tuo sanguine, quem mihi dedisti, sed ego indignè proculcavi. O bonitas! ô amor! ô mea ingratitude!

3. *Misertus autem Dominus servi illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei.* Ibid. Quam facilè placabilis Deus! Quàm liberalis bonitas, quæ plus dat, quàm petatur, aut sperari possit. Quantum par erat eum servum confundi tam prono affectu? Expertus idem es non semel Non tantùm dimisit te à servitute peccati: sed & filium fecit adoptivum & hæredem regni. Meruistine hoc? poterisne unquam mereri? Et tantam clementiam audebis posthac offendere?

F E R I A II.

Ingratitudo & savitia servi illius.

1. *Egressus autem servus ille invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum denarios; & tenens suffocabat eum, dicens: redda, quod debes. Et prociens conservus, rogabat eum, dicens: patientiam habe in me, & omnia reddam tibi; & noluit, sed misit eum in carcerem.* Matth. 8. Grandia tibi debita remittit Deus; tunc verbulum proximo quantum illud est, si tuis conferas? *Videntes autem conservi eius.* Alii tanto magis tuos defectus

fectus vident, quanto tu ipse minus. *Narraverunt omnia Domino suo, qua facta fuerant. Benefactum, qua viderant: non qua arguebant, qua facta fuerant: non qua suspicabantur: narraverunt Domino, cuius erat corrigere. Non iis, ad quos nihil attinebat.*

2. *Tunc vocavit illum Dominus suus. Et ait illi: Serve nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit misereri conserui tui? Ibid. Quis indignius vis tolerari, & nil tolerare? in tu comoda vis tibi servire omnes, tu in melius. Alia lege tua vis expendi, alia proximorum facta. Si non imitaris Deum in reddendo aliis bono, Deus te imitabitur in reddendo tibi malo, quod aliis facis. *Unumquemque, juxta vias suas iudicabo* Ezech. 18.*

3. *Et iratus Dominus ejus, tradidit eum tortoribus, quoadusque redderet unumquemque debitum. Ibid. Non reviviscunt quidem remissa peccata, sed ingratitude superveniens tanto majus est peccatum, quanto majus fuit remissionis beneficium. Remissa sunt gravia, tu non remittis minima: ingratus es, tradêris tortoribus. Sic & Pater noster faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris, nulla recem animi amaritudine Omnium iniquitatum tuarum non recordatur Deus amplius, postquam se dimisisse asserit. Itane tu etiam leve*

offensas oblivioni tradis' num æquè, ac antè
offendenti afficeris? &c.

F E R I A III.

Christus invitatur Hierosolymam ad
festum Scenopegiæ, & recusat ire.

1. **D**ixerunt autem ad eum fratres ejus:
*Transi hinc & vade in Iudæam, ut &
discipuli tui videant opera tua, quæ facis.*
Joan 7. Speciosa invitantium verba sunt, ut
discipuli videant opera tua: interim quæ-
runt, ut per miracula inclarescat Christus, &
honor aliquis in ipsos, ut consanguineos re-
dunder. Latenti ambitioni prætexebatur ti-
tulus gloriæ Christi. Quid quæro ego per
opera mea? Gloriam Jesu. Ah utinam! opera
videntur talia; sed quoties, quod magis in-
tendo, est meum commodum?

2. *Nemo in occulto quid facit. & quarit
ipse in palam esse* Ibid. Argumento persua-
dere nituntur, quasi dicerent: Vis agnosci
Messias? Facis ad hoc miracula, ut agnosca-
ris, ergo fac ea palam, in urbe, quæ est mun-
di compendium. *Manifesta te ipsum mundo.*
Cum essent honoris cupidi, talem & Chri-
stum arbitrabantur, ut sentit Cyril. l. 4. in
Joan. 32. magnus error est, communis tamè,
suis proximum affectibus metiri. Quidquid
alteri judicando appingis, si benè examines,
Cc in te

in te reperies. Qualem facis tibi proximum, vide an non ipse sis talis.

3. *Dixit ergo eis* Jesus. Ibid. Recusando ascensum in Ierusalem, & hujus causam reddendo. *Tempus meum nondum advenit*: quia nondum erat voluntas Patris, ut subiret mortem, ad quam se quæri sciebat. In omnia voluntate Patris agebat. O si ad illam regulam respiceres semper! Causa autem, cur mundus eum oderit: *quia ego testimonium perhibeo de illo, quod opera ejus mala sunt.* Odio est malis, qui eorum operibus non consentit. Sed melius est tibi odio malis esse, quam amari. Cum illo bonus es, cum isto esse vix potes. Non ergo virtutem desere, quia odio haberis.

F E R I A I V.

Occultè ascensurus in Hierusalem non admittitur à Samaritanis.

1. **E** *Tipse faciem suam firmavit, ut iret in Hierusalem.* Luc. 9. Et addit Joan. c. 7. non manifestè sed quasi in occulto. Loquendi modus resolutionem significat eundi ad eum locum, in quo sciebat se ad mortem quæri, & post anni medium cruci affigendum. Quid tibi animi esset, si destinareris ad eum locum, in quo scires te eo anno mori.

moriturum? at ignoras illud, & certius est non obfuturum locum, aut functionem, & tamen vel detrectas, vel lucraris. Aude & tu in ejusmodi difficultatibus firmare faciem tuam.

2. Et misit nuntios ante conspectum suum; & euntes intraverunt in civitatem Samaritanorum. Et non receperunt eum, quia a facies ejus erat euntis in Hierusalem Ibid. Invitaverunt autem Christum ad vocem mulieris, & Messiam acclamaverant, nunc excludunt. Sic amant, qui sui causa amant. Dissidebant Samaritani à Judæis: quia Christus ostendit se ire in Judæam, non admittitur. Mundi politica est, suspectum habere, qui cum æmulo meo familiaris est. Sic cum mundum sequimur, excludimus Christum. Et pro! quam sæpè. Timemus virtutem, quod affligat corpus, cum profit animæ. Quin & hic firmamus faciem?

3. Cum vidissent autem discipuli ejus: Iacobus & Ioan. dixerunt ei: Vis dicamus ut ignis descendat de cælo, & consumat illos? Zelus videbatur, sed erat adjuncta vindictæ passio. Ideo eos increpat: Nescitis, quis spiritus estis: qui putatis zelum honoris mei, & est ire passio. Vide, ne & in te sub pallio virtutis irrepant vitia. *Filius hominis non venit animas perdere sed salvare* Hæc causa est ex fine petita, cur injuriam dissimulet Quoties pe-

riissem ô Jesu , si non venisses salvare ! sed
qui finem tuum respicis , doce me meum in
omni actione respicere , ut salvem animam
meam.

F E R I A V.

Mundantur decem leprosi.

1 **O**ccurrerunt ei decem viri leprosi. Luc.
17. Cogita lepram tuarum imperfe-
ctionum. Qui steterunt à longè, suæ sibi im-
munditiæ conscii : & levaverunt vocem
suam ardente affectu, & clamaverunt cum
plena sui resignatione : Jesu præceptor, mis-
rere nostri. Ita cum Deo age humiliter, at-
denter, resignatè

2. Quos ut vidit, dixit : Ite, ostendite vos
Sacerdotibus Ibid. Ad quos ex lege pertine-
bat de lepra judicare Sic in miseros charita-
tem exercet, ut legem non violet; ordinata
charitas poscit, ut propter charitatis obse-
quia in proximum, regulas instituti non vio-
les; aut omittas, quæ præstare debes. Et fa-
ctum est, dum irent cæca quadam obedien-
tia, non judicantes de præcepto, mundati
sunt Hic tantæ obedientiæ est fructus. Fac,
quod juberis; accipies, quod non speras.

3. Unus autem ex illis, ut vidit, quia mun-
datus est, regressus est cum magna voce ma-
gnificans Deum: & cecidit in faciem ante p-

des ejus gratias agens Et hic erat Samaritanus. Ibid. Omnes recipimus gratias, quàm pauci reddimus! Ex quorum tu es numero? non superant te Samaritani, qui minus Deo obligati sunt? Nonne meritò tibi impropere- ret Deus: Non est inventus qui rediret, & daret gloriam Deo. Si vis canalem gratiarum apertum, noli esse ingratus. Gratitude autem summa est bonus usus beneficii.

F E R I A V I.

Christus palàm docet in templo.

1. *Ipse ascendit ad diem festum. Iudai ergo inquirebant illum, (ut occiderent) & dicebant: Vbi est ille? Joan 7. Nec suo eum nomine dignantur? adeò contemptus pro te factus est Jesus. Et murmur multum erat in turba de eo. Quia bona præstabat, mala referebat. Tu cum optima feceris, alia à mundo non expecta. Quidam, sed quàm pauci, dicebant, quia bonus est. Alii autem, quàm multi dicebant seducit turbas Distorta iudicia ferre debes, qui ambulas viam rectam. Nemo tamen, ex iis, qui benè sentiebant, palam loquebatur de illo propter metum Iudæorum Quantum apud te valet respectus & metus hominum! O si prævaleat Deus!*

2. *lam mediante die festo ascendit Jesus in templum, & docebat. Ib. Non primis diebus*

4² HEBDOMADA XIX.

ut cederet furori Judæorum, qui tunc fervebat. Ascendit tamen, postquam resedit furor. Disce commoto proximo prudenter cedere: nihil agere temerè, sed neque timide omittere: *Et mirabantur iudæi doctrinam ejus: sed sine fructu. De horum genere es. Audis, legisque multa, probas illa iudicio, sed non pratico: fugis exequi, quod intellectu collaudas. Olim ad mensuram cognitionis iudicaberis.*

3. *Nonne Moyses dedit vobis legem: & nemo ex vobis facit legem. Quid me queritis interficere? Gravis objurgatio! Time tu illam à Jesu: Nonne ego dedi tibi legem, & tu non facis eam? Respondit turba: Dæmonium habes. Cui hoc dicit? Dei filio, non exhorrescis? Et silet tamen Dei filius: qui vera pro blasphemis refundere potuisset. Quas tu injurias ad injuriam non redderes? Discat veremini pati, quæ Deus tulit.*

S A B B A T H O.

Mittuntur, qui Christum comprehendant.

1. **A**vdierunt Pharisei turbam murmurantem de illo hac: quod sit Messias: & miserunt ministros, ut apprehenderent eum Joan. 7. Simples turbæ credunt, & amant Jesum: superbi Pharisei, quia suæ auctoritatis jacturam timent, exacerbantur.

Una

Una passio fomes est alterius, *Dixit ergo eis (ministri) Jesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum. Quæretis me, & non invenietis. Infelix ego, non audiam illud: Vado! Non audiam: non invenietis! Quæram te Jesu, donec inveniam, & tenebo.*

2. *In novissimo autem die magno festivitatis stabat Iesus, & clamabat: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. Ibid. Quod dictum populo, tibi dici crede. Sitis salutem tuam, quia nemo est sine desiderio. Sed sitis aquas turbidas solationum mundi. Quæ hîc beatitudo? Siti, quod sitire debes, salutem tuam, & Deum. Audi invitantem: Veni & bibe ad satietatem, quam in solo Deo reperies: nunquam extra ipsum Quid sitivisti hæcenus? esne satiatus? O miser!*

3. *Quidam ex ipsis volebant apprehendere eum. Ib. Non ignorabat, qua intentione venirent: prosequitur tamē sermonē interritus. Unde mutata sunt eorū corda, & nemo misit in eum manus Ita constantiæ cedunt pericula. Quod ex virtute cepisti, non desere ex metu. Periculum adis: constantia franget.*

DOMIN. XX. POST PENTEC.
Remittuntur ministri, & Christum laudant.

1. *Venerunt ergo ministri ad Pontifices & Phariseos, & dixerunt eis illi: Quare*

